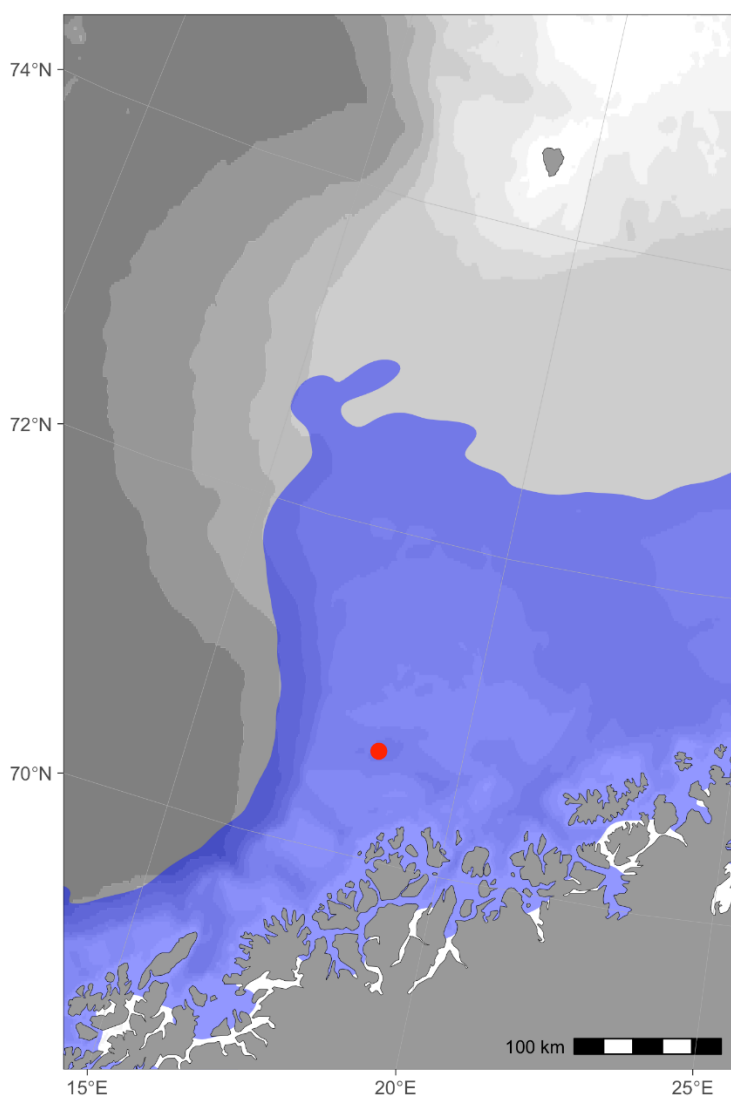

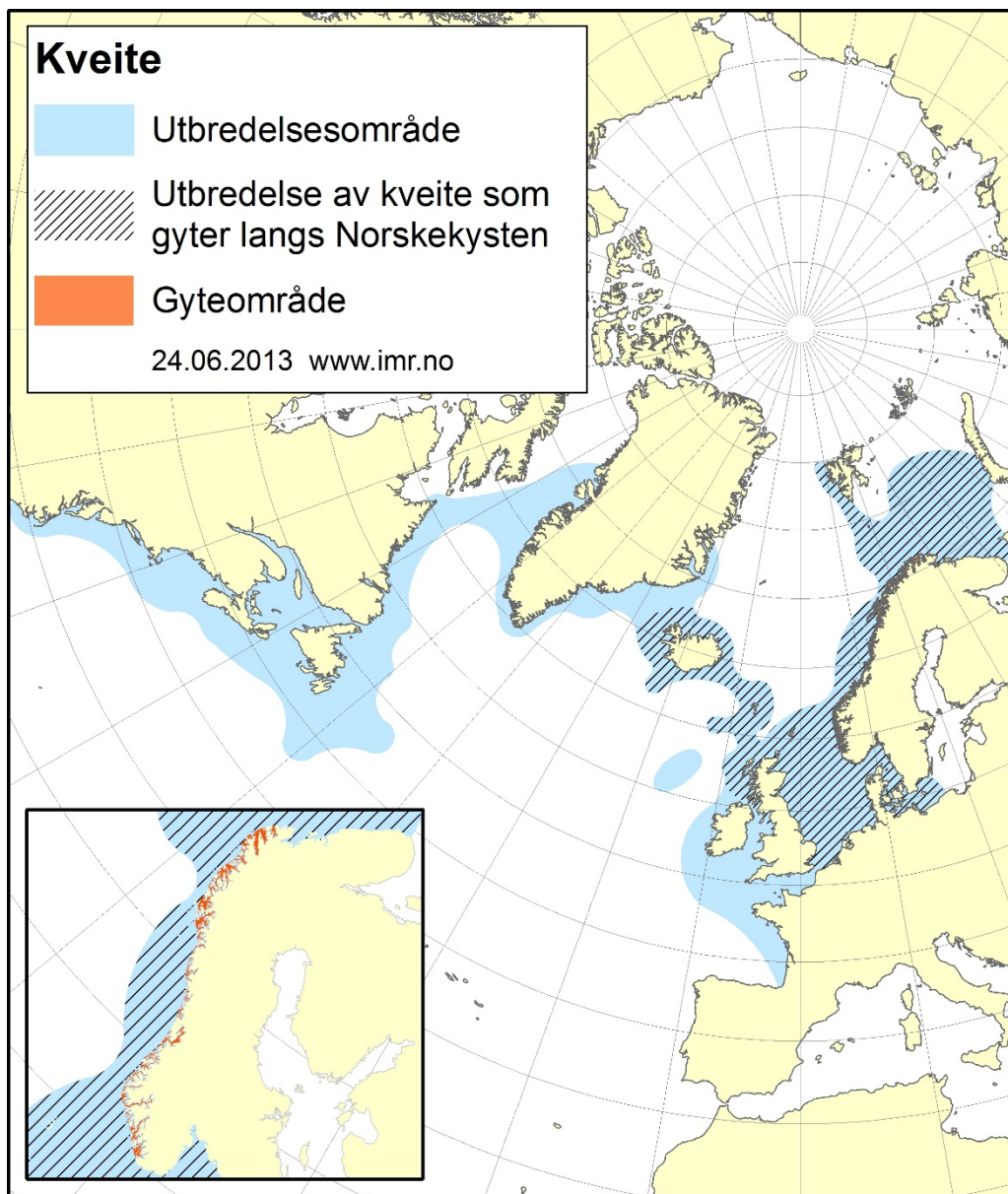
Bestilling av råd/kunnskap - Søknad om boring av letebrønn 7018/5-1 Spissa

Kristin Windsland, Mikko Vihtakari og Erik Berg

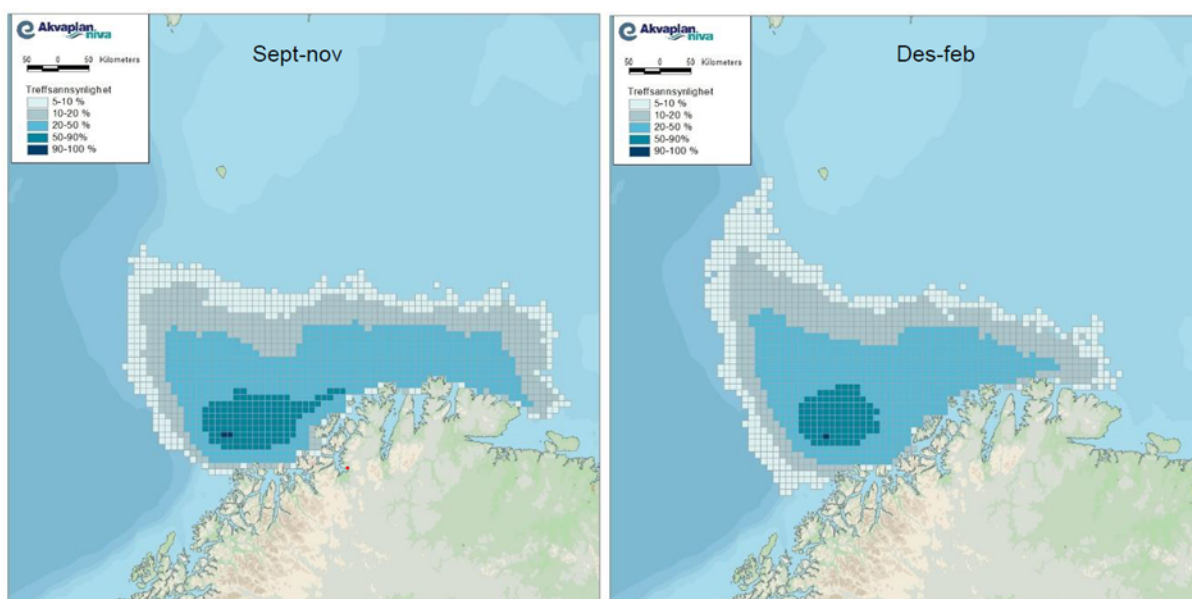
Unge kveiter lever på kysten på relativt grunt vann, store kveiter finnes både i fjorder og til havs (figur 1). Egg og larver er pelagiske. Letebrønn 7018/-5-1 er planlagt på posisjon 70° 40' 25.86''N og 18° 26' 48.19''E. Kveita gyter på 300-700 meters dyp i groper på fiskebankene langs kysten eller i fjorder langs hele norskekysten (figur 2). Gyteperioden er fra desember til mars. Den planlagte tid for leteboring overlapper derfor med gyteperioden for kveite. Modellert influensområde for utblåsning ved boringen i Q4 (figur 3) overlapper i liten grad med kjente gyteområder, men det er uvisst om kveita også gyter ute mot/på Eggakanten.

Figur 1: Utbredelse av kveite basert på fiskeri og forskningsdata i forhold til foreslått posisjon for letebrønn (rødt punkt).

Figur 2: Utbredelse og gyteområder for kveite

Figur 10-2: Samlet influensområde (overflate og sjøbunnsutblåsning kombinert) ved tap av brønnkontroll for periodene september-november (venstre) og desember-februar (høyre)

Figur 3. influensområde for utblåsning (fra: Equinor 2020. Søknad om tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven for boring av 7018/5-1 Spissa, AU-TPD DW ED-00395).

Informasjon om bestandens utbredelse og størrelse kommer hovedsakelig fra fiskeriene. De kommersielle fangstene nord for 62°N økte gjennomsnittlig med 20 % hvert år de siste ti årene fram til 2008 (Havforskningsinstituttet 2019). Etter noen år med svingende fangster, økte de betydelig i 2015 og 2016, men gikk noe ned i 2017. I sør har fangstene vært lave. De økte jevnt fra 2003 til 2009, for så å avta noe i 2010. I perioden etterpå har fangsten vært stabil. Økningen i nord skyldes en kombinasjon av økt bestand (blant annet som følge av innføring av rekerist, forbud mot reketråling inne i fjordene eller mulig økt innsats i fiskeriene) og økt innsats i det kommersielle fiskeriet. Tilsvarende kan de lave fangstene i sør skyldes nedgang i bestanden, manglende bruk av rekerist eller redusert innsats i fiskeriene. Havforskningsinstituttet har dessverre ikke gode mål for innsatsen (antall fartøy, garn og krok) i dette fiskeriet. Havforskningsinstituttets årlige kysttokt gir en indikasjon på utviklingen til den yngre delen av bestanden nord for 62°N. Både utbredelse og antall kveiter økte frem til 2007, gikk noe ned fra 2007 til 2008, økte deretter, for så å flate ut de siste 2–3 årene.

I søknaden framkommer det angående fisk: «Det er beregnet lave konsentrasjoner av hydrokarboner i vannsøylen i influensområdet, under grense-verdien for akutt skade på egg og larver (50 ppb THC). Potensialet for skader på bestandsnivå på fisk vurderes av den grunn som meget begrenset» (Equinor 2020). Equinor har vurdert tiltak mot eventuell utblåsning og angående fisk konkluderes det; «Kun blåveite har gyteperiode som overlapper med planlagt boretidspunkt for Spissa. Faktisk tilstedeværelse av fisk og gyteprodukter skal benyttes i tillegg til vurdering av effektiviteten av mulige bekjempelsesmetoder for kontinuerlig å vurdere beste bekjempelsesmetode» (Equinor 2020b). Det foreligger er med andre ord ikke på forhånd plan om avbøtende tiltak mot utblåsning med tanke på fisk.

Referanser

Equinor 2020. Søknad om tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven for boring av 7018/5-1 Spissa, AU-TPD DW ED-00395.

Equinor 2020b. Beredskapsanalyse for letebrønn 7018/5-1 Spissa.

Havforskningsinstituttet 2019. Tema: Atlantisk kveite. <https://www.hi.no/hi/temasider/arter/atlantisk-kveite>.